

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa W. Spółki Akcyjnej z siedzibą w L.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 września 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł z
tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód uzasadnił wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 września 2015 r. tym, że skarga jest „oczywiście uzasadniona co do zarzutu naruszenia prawa materialnego tj. art. 417¹ § 2 k.c. w zw. z art. 424^{1b} k.p.c.” oraz tym, że istnieje potrzeba rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego zakresu związania oceną prawną i wskazaniemi co do dalszego postępowania, zawartymi w uzasadnieniu postanowienia sądu drugiej instancji, uwzględniającego zażalenie strony na zarządzenie o zwrocie pozwu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej - odrębnej w stosunku do uzasadnienia podstaw skargi - skupiającej się na wykazaniu ewidentnego naruszenia przepisów, prowadzącego do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, którego stwierdzenie jest możliwe bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia i podstaw skargi. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na dokonywanie na tym etapie postępowania oceny zasadności zarzutów kasacyjnych. Uzasadnienie wniosku powoda o przyjęcie skargi nie odpowiada tym założeniom, gdyż stanowi w istocie powtórzenie, w zmodyfikowanej formie, niektórych zarzutów skargi. Tożsamość argumentacji przedstawionej w ramach uzasadnienia wniosku i uzasadnienia podstaw skargi powoduje, że ocena wskazanych okoliczności byłaby w istocie równoznaczna z niedopuszczalnym badaniem zasadności skargi.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi, oparte na przyczynie przewidzianej w art. 389⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., odnosi się – podobnie jak uzasadnienie podstaw skargi – do wadliwego, zdaniem skarżącego, stanowiska Sądu w zakresie wykładni i zastosowania art. 386 § 6 zd. 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Skarżący nie przedstawił argumentów prawnych – gdyż nie należy do nich wyrażenie przez skarżącego przekonania o wydaniu „rażącego i oczywiście niezgodnego z porządkiem prawnym postanowienia” – zmierzających do wykazania, że zarzucane uchybienia, jeśli w ogóle do nich doszło, mogłyby zostać zakwalifikowane jako bezprawie judykacyjne w rozumieniu art. 424^{1b} k.p.c., który w powiązaniu z art. 417¹ § 2 k.c. stanowił podstawę żądania. Przy ocenie tego żądania, z którym można wystąpić bez uprzedniego uzyskania orzeczenia na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., znajduje zastosowanie, tożsame z użytym w tym przepisie, autonomiczne pojęcie bezprawności. Pojęcie orzeczenia „niezgodnego z prawem” zostało w sposób ustabilizowany i ugruntowany objaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. m.in. wyroki z dnia 9 marca 2006 r., II BP 6/05, OSNP 2007, nr 3-4, poz. 42, z dnia 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06, OSNC 2007, nr 2, poz. 35, z dnia 4 stycznia 2007 r., V CNP 132/06, OSNC 2007, nr 11, poz. 174 i z dnia 10 września 2015 r., II CNP 60/14 niepubl.).

Brak w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi argumentów prawnych wykazujących, że uchybienia, które skarżący zarzucił, mogłyby według tych kryteriów zostać zakwalifikowane jako bezprawie judykacyjne, także czyni ten wniosek nieprzekonującym.

Okoliczność ta ma znaczenie również dla negatywnej oceny drugiej z powołanych przyczyn przyjęcia skargi, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Niezależnie od tego, przyczynę taką, którą jest wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, należy wykazać w drodze wyводу przekonującego na podstawie argumentacji prawnej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu i o jego uniwersalnym charakterze, wymagających zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Takiego wyvodu nie może zastąpić – tak jak to zostało ujęte przez skarżącego - postawienie pytań i przedstawienie własnego poglądu, polemicznego w stosunku do stanowiska zajętego przez Sąd.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c., o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.